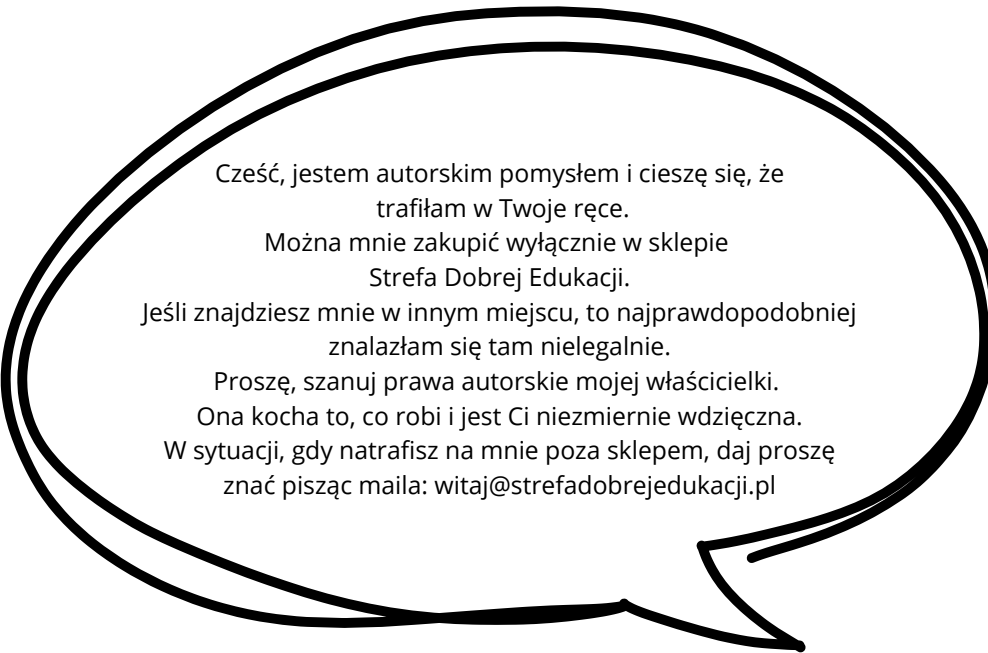

Pisanki emocjami malowane

Opowiadki Wielkanocy o
wielkiej mocy

Cześć, jestem autorskim pomysłem i cieszę się, że
trafiłam w Twoje ręce.
Można mnie zakupić wyłącznie w sklepie
Strefa Dobrej Edukacji.
Jeśli znajdziesz mnie w innym miejscu, to najprawdopodobniej
znalazłam się tam nielegalnie.
Proszę, szanuj prawa autorskie mojej właścicielki.
Ona kocha to, co robi i jest Ci niezmiernie wdzięczna.
W sytuacji, gdy natrafisz na mnie poza sklepem, daj proszę
znać pisząc maila: witaj@strefadobrejedukacji.pl

Wydanie pierwsze
Gdów 2026

Copyright
Strefa Dobrej Edukacji & Małgorzata Czyrnek

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie, przetwarzanie oraz rozpowszechnianie jakiegokolwiek części tej publikacji bez zgody autora jest zabronione.

Grafiki oraz zdjęcia użyte w materiale pochodzą z legalnej bazy mające zastosowanie w użytku komercyjnym.

Jak pracować z materiałem?

Materiał nie jest typowym narzędziem. Nie stanowi scenariusza, a stanowi bardziej grę dydaktyczną. Niniejsza propozycja skupia się przede wszystkim na działaniu dzieci. To właśnie one zamieniają się w uważnych obserwatorów, którzy mają za zadanie podążać szlakiem pisanek.

Prowadzący ukrywa szablony 6 pisanek w różnych miejscach sali. Pisanki mogą być różnokolorowe bądź ozdobione wedle wizji prowadzonego. Dołączone szablony są klasycznym kształtem pisanki bez ozdób, aby prowadzący nie musiał ozdabiać pisanek poprzez kolorowanie. Wystarczy pokolorować w różnorodnych kolorach. Pisanki mogą być też plastikowymi kształtami, w których ukryte są zadania. Na odwrocie szablonu pisze numery zadań od 1 do 6. Następnie czyta zadania przypisane do grupy. Poglądowe zdjęcie plastikowych pisanek poniżej:

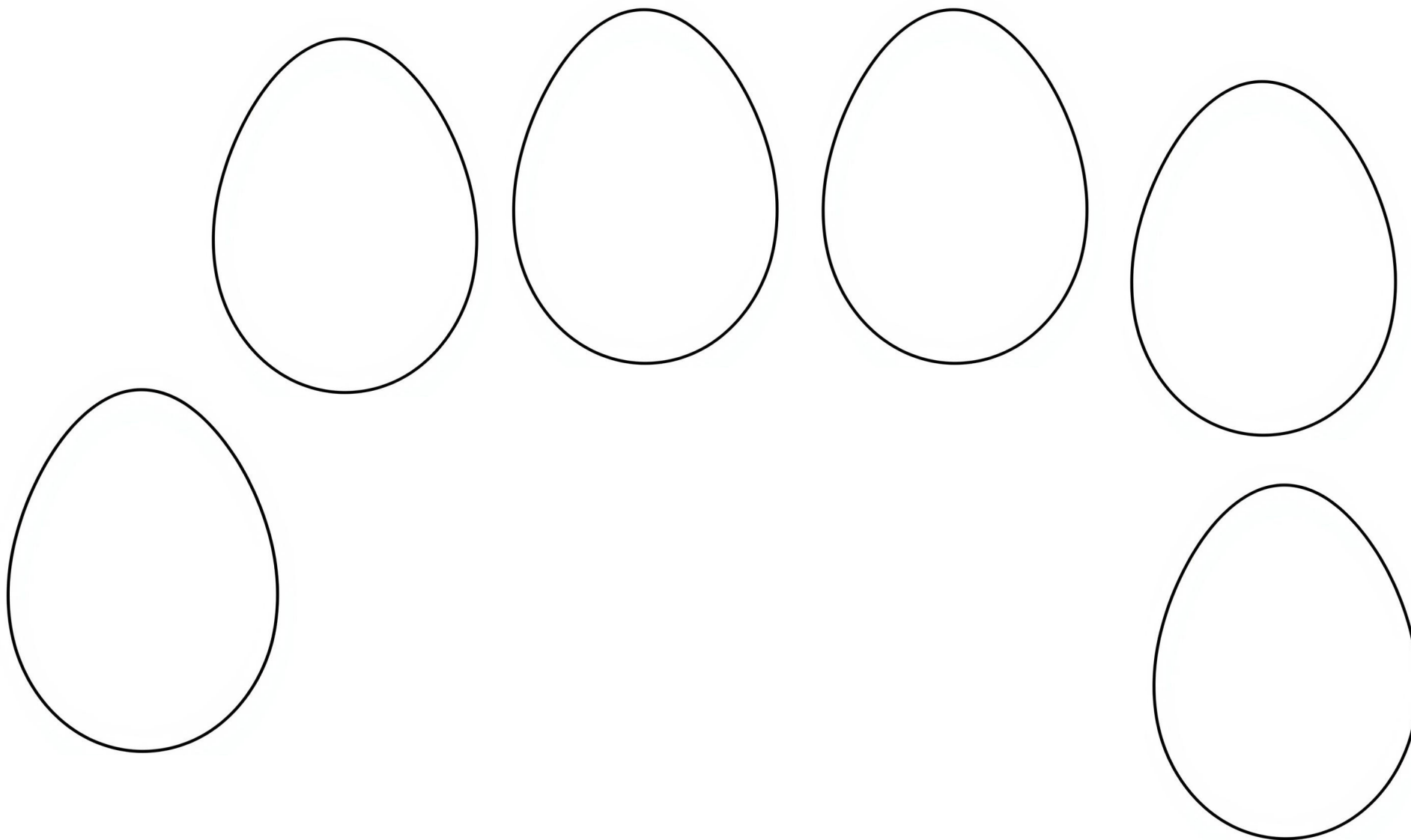

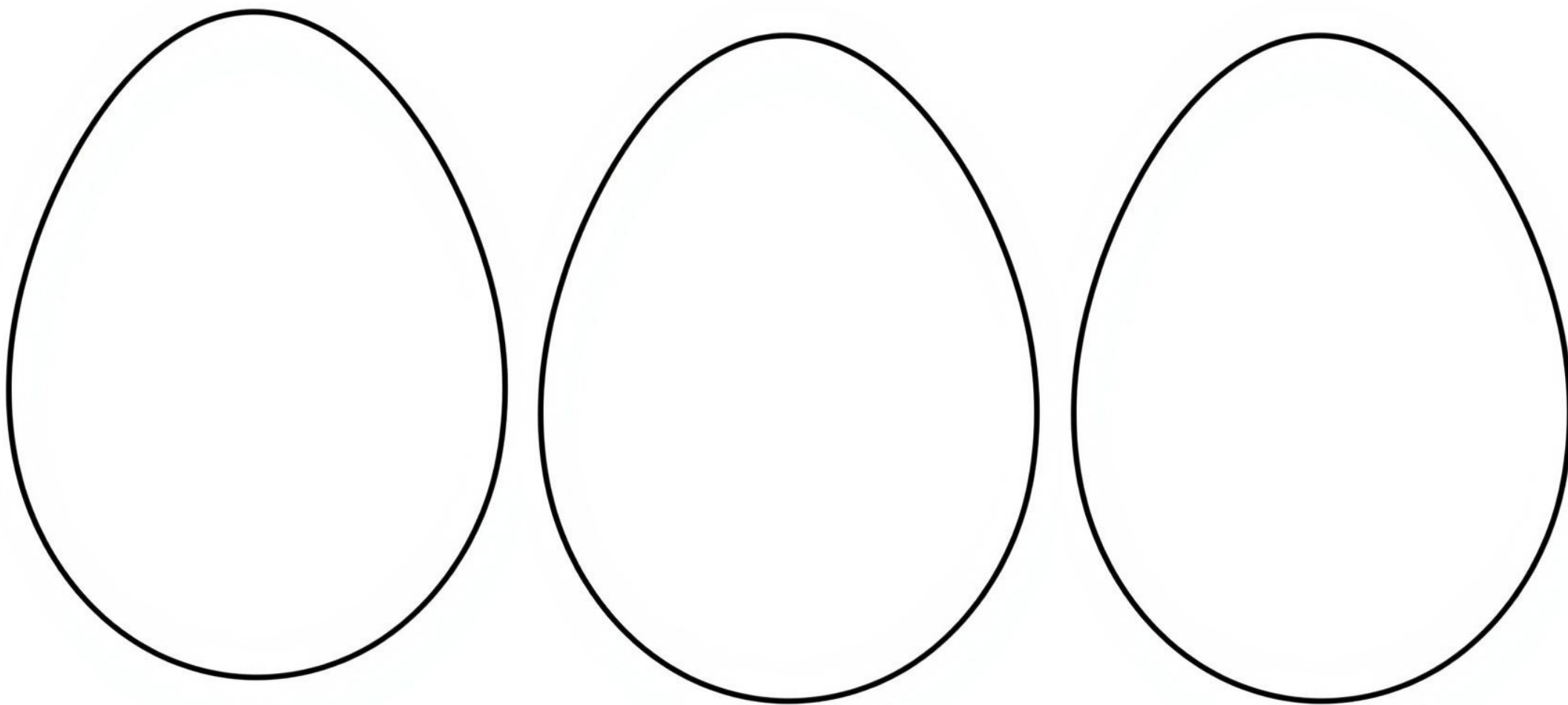
Następnie w zależności od możliwości, każdy uczestnik otrzymuje mapkę, bądź jest jedna powieszona na tablicy. Mapkę warto wydrukować w formacie A5, w przypadku, kiedy będzie przeznaczona dla każdego dziecka. Wybrane dziecko koloruje kształt pisanki wedle koloru znalezionej jajki. Jeśli każde dziecko ma swoją mapkę, każdy koloruje swoją. Np. została znaleziona pisanka w kolorze niebieskim, więc dzieci w takim kolorze kolorują kształt.

W dalszej części dzieci wykonują zadanie, które prowadzący czyta. Preferowane miejsce realizowania aktywności to dywan, na którym będzie możliwe pełne realizowanie twórczych zadań w ruchu.

WERSJE BEZ MAPKI

Oczywiście wersja bez mapki, również może być realizowana. W takim module dzieci szukają jajek z zadaniami, które po kolei realizują.

Był wiosenny poranek. Wszyscy spali, ale nie w domu Zajączka. On szykował się na pracowity dzień. Wiedział, że czeka go mnóstwo spotkań. Miał w planach odwiedzić swoich sąsiadów, dawnych znajomych i przyjaciół. Tradycyjnie w Wielkanocny dzień odwiedzał wszystkich i zachęcał do wspólnego tańczenia. To zawsze rodziło radość i sprawiało wszystkim dużo przyjemności. Taniec Zajączka był wyjątkowy, składał się z różnych małych i dużych skoków. Zarówno do przodu jak i do góry. Skoki w tańcu były małe i duże. Zajączek spakował szybko koszyk ze smakołykami i ruszył przed siebie. Najpierw dotarł do króliczej nory. Tam wspólnie ze znajomymi bardzo miło spędził czas. Miał już wychodzić, aby ruszyć dalej. Jednak tak się wydarzyło, że króliczą rodzinę odwiedzili kuzyni z dalekich zakątków. Poprosili go o wspólne tańce i zabawę. Zajączek, jak to zajączek zgodził się bez wahania. Kiedy wszyscy już byli szczęśliwi, ruszył dalej. Po drodze spotkał wiewiórkę i jej rodzinę. Z nimi także tańczył długo, aż wszystkich bolały łapki. Zajączek ochoczo tańczył także później z rodziną sarenek i rodziną ptasią. Zajączek usiadł pod drzewem bardzo zmęczony, nie mając już siły ruszyć dalej. Zmartwił się, ponieważ nie chciał zawieść zwierzątek, które czekały. Kiedy próbował wstać, nie dał rady. Bardzo bolały go wszystkie łapki. Kiedy tak leżał smutny, usłyszał znajomy głos:

-Zajączku musisz odpocząć, nie możesz myśleć o innych, kiedy nie zadbasz o siebie

Nie wiedział, że obserwowała go sowa. Sowa, jako mądra głowa o wszystkim wiedziała i było jej żal Zajączka. Zaprosiła go do siebie, poczęstowała go soki i warzywami, aby nabrał sił.

Zajączek podziękował jej i postanowił, że dokończy uroczyste tańce następnego dnia, ale poprosi o pomoc zwierzątka. Tak też się stało, jego przyjaciele ochoczo zgodzili się i Zajączek nie musiał się martwić, że zabraknie mu sił.

Jak myślicie, o czym zapomniał Zajączek w uszczęśliwianiu innych?

Czego nauczyła go sowa?

Co to znaczy, troszczyć się o siebie?

W dalszej części aktywności, prowadzący puszcza rytmiczną muzykę i dzieci tańczą w kole, wymyślając ruchy i pamiętając o tym, aby nie były za trudne i każdy mógł je zrobić. To może być podnoszenie kolan, uderzanie w uda, klaskanie, ruchy nóg na wzór nożyczek (poruszanie się, przy jednoczesnym wymachu nóg w lewo i w prawo).

Na stole pojawił się wazon. Był piękny, szklany i połyskiwał w blasku słońca. Każdy z kwiatów marzył, aby się w nim znaleźć. Kiedy zebrały się na stole, wszystkie zaczęły się kłócić o miejsce. Były tam tulipany, narcyzy, szafirki, hiacynty. Wszystkie chciały być pierwsze i zajmować najlepsze miejsce, aby być jak najbardziej widoczne. Kwiaty się przepychały, popychały, rozpychały i nagle....HUK. Co to? Wazon się przewrócił, spadł ze stołu i roztrzaskał na kawałki. Kwiaty się zawstydzily, zasmuciły i rozpłakały. W płaczu dało się słyszeć słowa tulipana.

-Po, co nam to wszystko było? Teraz nikt nie może być w wazonie.

Czego pragnęły kwiaty?

Jak myślicie, czemu kwiaty się tak, kłóciły o najlepsze miejsce w wazonie? Dlaczego to było tak ważne dla nich?

Jak kwiaty mogły zachować się inaczej?

Co mogłoby się stać, gdyby kwiaty dogadały się między sobą?

Dzieci naśladową skoki króliczków. Poruszają się skocznym ruchem, a każde z dzieci ma na plecach naklejoną kartkę w wybranym kolorze. Króliki zamieszkują domy z różnokolorowymi dachami: **zielonym, czerwonym, niebieskim, żółtym**. Takie kolory kartek rozstawione są w czterech rogach sali, stanowiące symbole DOMÓW KRÓLICZYCH. Dzieci nie wiedzą w jakim kolorze mają naklejoną kartkę z tyłu na bluzce, ale widzą kolory innych. Muszą się tego dowiedzieć, aby znaleźć się we właściwym domu. Kiedy dowiadują się, jaki mają kolor wędrują do właściwego domu. Pytania muszą zadawać napotkanej osobie, nie wprost, a np. Czy mój kolor jest jak słońce? Dzieci mogą zadać po dwa pytania jednej osobie, jeśli nie dowiedzą się, wędrują dalej. Odpowiedzią są TAK lub NIE.

MŁODSZE DZIECI: Dzieci poruszają się między sobą i wręczają sobie przedmioty w takim kolorze, w jakim mają kartki na plecach. Na dywanie mogą być rozłożone klocki bądź kredki w wybranych kolorach dachów domów. Następnie dzieci szukają właściwych kolorów domów.

Na stoliku jest położony szablon pisanki. Obok niego znajdują się farby w różnych kolorach. Zadaniem każdego dziecka jest podejście do pisanki i odbicia palca w szablonie. Przy odbijaniu dzieci mają wyzwanie, aby nie dotknąć odbitego palca drugiej osoby. Palce są tak odbite, że stanowią ozdobę pisanki jako dzieło pracy wspólnych rąk.

Na farmie mieszkały zwierzątka. Wszystkie bardzo lubiły się, miło spędzały czas ze sobą, wspólnie się bawiły, ale też wspierały się w trudnych chwilach. Pewnego dnia na farmę przeprowadził się baranek. Przyjechał ze swoją rodziną. Zwierzątka czekały, aż będą mogły poznać go, ale baranek ciągle nie chciał wyjść do innych. A to był chory, a to bardzo padała, a on nie lubił deszczu. Zwierzątka niestety nie mogły baranka poznać. W pewnym momencie zaczęły zastanawiać się, jak baranek wygląda. Zastanawiały się, czy może ma zieloną głowę. A może ma bardzo duże oczy, albo trzy nogi? Zwierzątka myślały, zastanawiały się i były pewne, że baranek na pewno wstydzi się tego, jak wygląda. Tak powtarzały między sobą, że to na pewno jest powód niechęci baranka. Kiedy informacja doszła do baranka, ten bardzo najpierw się zasmucił, a potem zezłościł.

-Nieprawda, nie wyglądam dziwnie. Po prostu nie lubię się bawić- wykrzyczał baranek

Zwierzątka, które akurat bawiły się w chowanego najpierw się wystraszyły, a potem zaśmiały.

-To jednak wyglądasz całkiem zwyczajnie- odparła kaczka

Podeszła do baranka i zaprosiła do wspólnej zabawy. Na początku był niechętny, ale w końcu dał się przekonać, a nawet pomyślał, że jednak ze zwierzątkami jest całkiem miło.

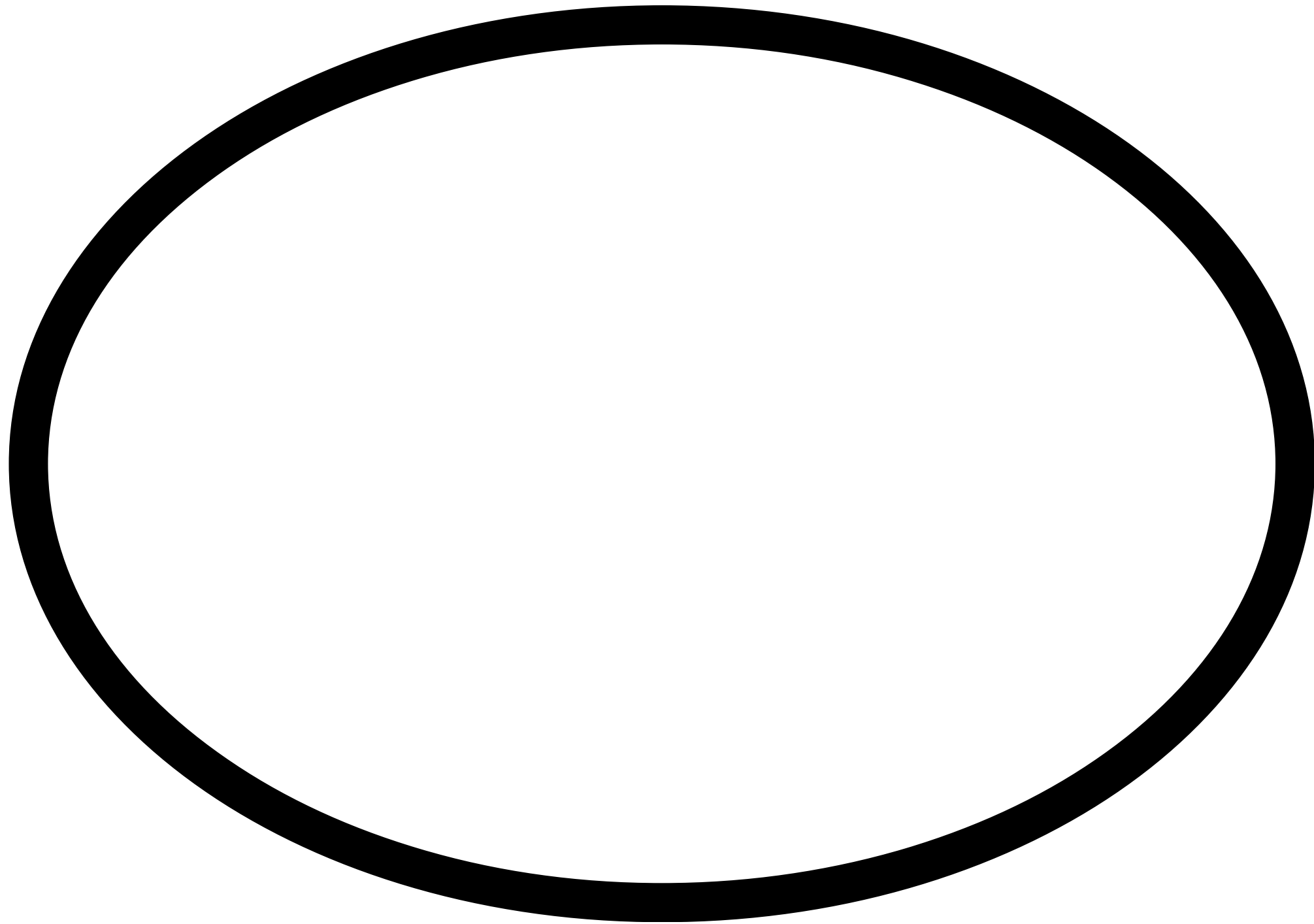
Dlaczego zwierzątka myślały, że baranek wygląda dziwnie?

Jaka była postawa baranka i jak zmieniła się?

Jak możemy się wspólnie bawić?

Wybrane dziecko lub dzieci mogą zaprezentować zabawę, którą znają i opowiedzieć dzieciom zapraszając do wspólnej zabawy.

REFLEKSJA WŁASNA: Testując materiał obserwowałam ogromny entuzjazm, ulubioną zabawą okazała się w pokazywanie zwierzątek i zgadywanie.

Każde z dzieci otrzymuje szablon pisanki w różnym kolorze z czterech, np. zielony, niebieski, żółty, czerwony. Prowadzący znajduje się środkiem koła ze splecionymi rękami na kształt koszyka. Mówi tekst: *Kręcą się pisanki w koszyku, jest ich tam bez liku. Pisanki się obracały i takie wyleciały.... **zielone*** (podaje nazwę koloru). Dzieci, które mają zielone pisanki, wrzucają zielone pisanki do koszyka utworzonego z rąk i muszą wrócić na inne miejsce. Ostatnia osoba, która zajmie miejsce, wchodzi do środka, zaplata ręce i przywołuje dzieci wcześniejszym tekstem.

W przypadku małej grupy, dzieci mogą mieć po trzy pisanki. Dodatkowo może być urozmaicone, że wykonują wymyślony ruch jako tańcząca pisanka, po wykonaniu zadania wchodzi do środka.

W przypadku małych dzieci, prowadzący może być cały czas w środku.

WAŻNA REFLEKSJA: Należy omówić kwestię bezpieczeństwa przy bieganiu.

